

[Hanne Reintoft.]

arbejdsleder, arbejdsgiver, må aftale med de ansatte, at de vil acceptere at få deres ferie lagt mellem jul og nytår. Hvis man end ikke kan gå ind for et så beskeden demokrati, at man parterne imellem kan aftale, hvornår ferien skal ligge, så er det i hvert fald meget letsindigt at snakke om nogen som helst form for demokrati.

I forslaget til lov om ændring i medhjælperloven er der to afgørende bestemmelser om ferie, som bør ændres.

I den foreslåede § 11, stk. 1, fastholder arbejdsministeren, at arbejdsgiveren bestemmer efter forhandling med lønmodtageren, hvornår ferien skal holdes. Det betyder reelt, at arbejdsgiveren alene kan fastsætte tidspunktet for ferien. Der er slet ikke fastsat noget varslingstidspunkt, og mange landarbejdere har prøvet den morsomme situation, hvis radioavisen mandag morgen melder om regn, at de får at vide, at nu kan de for resten tage deres ferie resten af ugen. Det bør indføres i medhjælperloven, at arbejdsgiveren skal optage forhandling med lønmodtageren om ferietidspunktet, senest 1 måned før arbejdsgiveren ønsker at lønmodtageren skal have ferie. Hvis ministeren ikke vil tage stilling til det nu, vil jeg fremkomme med det som ændringsforslag.

Desuden bør medhjælperen selvfølgelig kunne forlange, at samtlige feriedage gives i sammenhæng. Den gamle begrundelse, at der inden for landbruget er særlige forhold, som ikke tillader den samme lovgivning som i andre erhverv, har ikke gyldighed i dag med den industrialisering, der har fundet sted.

Jeg har før fremført og vil gerne fremføre igen, at vi principielt er modstandere af en særlig medhjælperlovgivning. Vi havde imidlertid ventet, at læringleven, som undervisningsministeren havde lovet det, var kommet til revision i år, og ville da have stillet forslag om samtidig at ophæve medhjælperloven, således at vi kunne få en samlet erhvervslovgivning, men det vil vi vende tilbage til i næste folketingssamling.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget. Det er rigtigt, som det er sagt fra flere sider, at det ikke i og for sig er min for-tjeneste, at vi i dag drøfter lovforslag om at

forlænge ferien til 4 uger. Det har hele tiden været mit standpunkt, at den udvikling måtte tage sit udgangspunkt i forhandlingerne på arbejdsmarkedet, hvor spørgsmålet om ferieforlængelse kom til at indgå i drøftelser, hvor det automatisk blev prioriteret i forhold til andre ønsker, som løntagere og arbejdsgivere måtte have at afhandle med hinanden. Når det er sagt, har jeg dog lyst til at tilføje, at det er lidt af en tilfredsstillelse for mig, at det, som arbejdsmarkedets parter er nået frem til, er en gradvis optrapning af ferien, bogstavelig talt efter den skitse, som jeg havde fornøjelsen at gøre rede for her under en tidligere drøftelse om 4 ugers ferie på foranledning af et forslag fra et af oppositionspartierne.

Jeg har også trang til at gøre den bemærkning, måske specielt til hr. Erling Dinesen, at det er da rigtigt, at socialdemokratiet i årenes løb har stillet mange forslag om udvidelse af ferien til 4 uger, men det er altså ikke sket i den tid, hvor socialdemokratiet selv sad ved regeringsmagten, og det er ganske specielt ikke sket i den periode, hvor hr. Erling Dinesen selv var arbejdsminister. En kendsgerning er det, at enhver udvidelse af ferien i den sidste menneskealder er sket ved lov i perioder, hvor socialdemokratiet ikke har deltaget i regeringsdan-nelsen.

Spørgsmålet om julelukning har forskellige været inde på. Jeg takker for den tilslutning til mit forslag på det punkt, der er fremkommet fra regeringspartiernes ordførere, og jeg forstår, at man fra de andre partiers side er lidt mere skeptisk over for dette forslag. For mig drejer dette sig — og det vil også fremgå af den måde, jeg har taget den offentlige diskussion om fænomenet julelukninger på — i høj grad om at sørge for, at vor arbejdsløshedslovgivning og dens administration ikke bliver omgivet af en atmosfære, som vi ikke kan være tjent med, en atmosfære, som måske kunne karakteriseres som en lille smule småsnusket på dette område. Det er ikke rimeligt, at arbejdstagere, der er ledige mellem jul og nytår, fordi de ønsker det, eller arbejdstagere, der er ledige mellem jul og nytår, fordi der foreligger tekniske årsager dertil på den virksomhed, hvor de er ansat — hvilket kan forudses — det er ikke rimeligt, at de skal henvende sig til arbejdsløshedskasserne, og det er heller